

## ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:  
Ετήσια . . . . . Λέδα 15  
Εξάμηνος . . . . . » 8  
Εξωτερικού:  
Ετήσια . . . . . φράγκα 20  
Εξάμηνος . . . . . » 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις διευθείς ταχυδρ. επιταγὰς και γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ Ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

## ΟΔΗΣΣΟΣ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

## ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ἘΝΟΣ Λέβου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὅν' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

## ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(Τακτικὸν ἰδιαιτέρου ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ)

τῇ 20ῃ Ἀπριλίου 1893.

Ἡ Χάρτι θεῖα ἐκόπασεν ὁ ἀνεπι-  
στως ἐγερθεὶς σάλος ἐπὶ τῇ αἰσθη-  
ματικῇ ἐκείνῃ αὐτοχειρίᾳ δύο ὑστε-  
ρικῶν καὶ ἱθικῶς ἐξηγτημένων ὑπ-  
ἀρξεων ἐξ ὧν ἡ μία ἠκολούθησε  
τὴν τύχην τῆς ἄλλης καταπεσούσης  
ἀπὸ τοῦ αετώματος τοῦ Παρθενώ-  
νος τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου τεμένους καὶ  
προϊόντος τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλο-  
φυῆας κατασυντριψάσης παραφόρως  
καὶ ἐγώστικως ἐαυτήν, τὴν Μαίριν, ἡ  
λόγῳ ἐρωτικῆς ὥς γνωστὸν ἀπογνώ-  
σεως. Ὀλιγοὶ δὲ ὄντως σύμπτωμα θά  
ἐλεγέ τις δὲ καὶ πικρὰ εἰρωνεία ἐὰν  
δὲν ἐγνώριζεν κατὰ βάθος τὴν Ἀ-  
θηναϊκὴν εὐεπίφορον νεολαίαν ἥτις  
μεθ' ὅλον τὸν λήγοντα 19-ον αἰῶνα  
τὸν κατ' ἐξοχὴν πρακτικὸν καὶ ὀλι-  
στικὸν προσέβη εἰς ἀνάνδρα διαδή-  
ματα στιγματίζοντα τὴν ἐποχὴν μας.  
Εὐτοχῶς οἱ ἐξάλλοι πεζογράφοι καὶ  
ὁμνηταὶ τῆς αὐτοχειρίας δύο ἡμι-  
φρενοβλαδῶν—μεθ' ὅλην τὴν πρὸς  
τοὺς τεθνεώτας εὐλάβειαν—ἀποτε-  
λοῦσιν ἐλάχιστον μέρος τῆς ὅλης ὀ-  
γιῶς κοινωνίας μας. Ὁ τύπος δι-  
ψῶν νέων εἰδήσεων δὲν ἐγκλημάτι-  
σεν ἀναφέρων τὰ γεγονότα· τὸ ἐθα-  
ώρησεν, ἐκ τοῦναντίου, ἐπιτακτικὸν  
καθῆκον εἰς ἀμερόληπτον χρονογρά-  
φον οὐδ' ὑπελόγησε, ποτὲ τὸ μέγε-  
θος τῆς ἡθικῆς συμφορᾶς τῆς γεν-  
νηθείσης ἐξ εἰδωλλιακῶν ἐν ταῖς ἐ-  
φημερίσι περιγραφῶν ὅτι θὰ ὑπάρ-  
ξωσι καὶ τοῦ δεκάτου ἐννάτου πολι-  
ται Ἕλληνες νὰ καταστῶσι τυμβω-  
ρίχοι καὶ βυρώνιοι αἰσθηματῖαι ἢ  
Σαϊξπείριοι Ἀμλέτοι ἀσεβεῖς πρὸς  
τὰ καθεστῶτα καὶ πρὸς τὸ ἄφρον  
τῆς οἰκογενείας τῶν θυμάτων πέν-  
θος. Θαυμάσια ἀληθῶς ἔγραψεν ἡ  
Τεργεσταία, ἐπ' ἐσχάτων, «Ἡμέρα»  
μεμφομένη τῆς ὑστερικῆς μας ἰδιο-  
συγκρασίας τῆς περὶ τὰ ἀσήμαντα  
τυρβαζούσης. Ἐνῷ ἂν ἐνὸς τὸ στο-  
γνὸν φάσμα τῆς χρεωκοπίας καὶ τῆς  
ἀξούσης ὁσημέραι δυσχερείας πρὸς  
ἐπίτευξιν δημοσίου δανείου ἐγείρε-  
ται ἐπαπειλότερον καὶ βατὶνον πρὸς  
τὴν ἐθνικὴν ἐξόρτωσιν καίτοι ὥς εἰ-  
κὼν εἶναι ὀλίγον ὑπερβολικὴ, οἱ κύρ.  
ἀρανεῖς καὶ γνωστοὶ ὅσοι δῆμαρχοί  
τινες τῆς Σινικῆς Αὐτοκρατορίας,  
ποιητῖσκοι μας, οἱ ἐπὶ τὸ κολακευ-  
τικώτερον ἀετιδεῖς, ἐννοοῦσιν ἐπιμέ-  
νυντες εἰς τὴν ἀνοχὴν τοῦ κοινοῦ νὰ  
ἐκδίδωσι ἑκτακτα φυλλάδια, μυθι-  
στορήματα, ποιητικὰς ἀφιερώσεις καὶ  
εἴτι ἄλλο πρὸς δεικὰ ρολογι-  
σμὸν ἐπινοοῦσι γῆστεις φαντασίας

νοστηκοτέρων στομάχων. Ὁ Τεργε-  
σταίος συνάδελφος ἀπὸ ὑψηλότερας  
σκοπίας κρίνων τὸ ἐν λόγῳ ψυχολο-  
γικὸν τῆς κοινωνίας μας σύμπτωμα  
ἐπέφερεν αὐστηροτάτας ὅσῳ καὶ δε-  
δικαιολογημένας κρίσεις τὰς ὁποίας  
ἀδιακρίτως πολιτικῆς κομματικῆς ἀ-  
ποχρώσεως μετέφερον αἱ ἐν Ἀθή-  
ναις ἐφημερίδες. Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον  
τῆς «Νέας Ἡμέρας» μεταφέρω ὥδε  
πιστῶς ὥς ἐδημοσιεύθη διότι εἶναι  
γεγραμμένον μετὰ τῆς συνήθους ἐ-  
κείνης δυνάμεως τῆς ὁποίας μηδεὶς  
τῶν ἀδελφῶν καὶ πατρὸς Βυζαντίου  
ἐστέρειτο.

«Ὡς βλέπετε, μία ὅλη πόλις κατ-  
ελήφθη ὑπὸ ἐρωτικῶν ὑστερισμῶν  
καὶ συμπτωμάτων ἀντιδράσεως  
τῶν μὴ ἀπολεσάντων ὅλως τὰς φρέ-  
νας ἐξεδηλώθησαν μόνον, ὅτι ἡ αἰ-  
σμία ὑπερέβη πᾶν ὅριον.

«Ἀνάγνωτε τοὺς πεζοὺς καὶ ἐπὶ  
μέτρον πανηγυρισμούς, ὧν ἐνεπλή-  
σθησαν αἱ ἐφημερίδες, καὶ θὰ μεί-  
νετε ἐκθαμβοὶ ἐπὶ τῇ συγχύσει τῶν  
ιδεῶν καὶ τῶν ἀρχῶν, ἣν μαρτυροῦ-  
σιν. Ἡ συνήθως φράσις περὶ τοῦ  
αὐτοκτονήσαντος εἶνε «μάρτυς τῆς  
τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος!». Εἰάν ἀ-  
πόκλειται μάρτυς ὁ ἀποθάρυνθεὶς  
πρὸ τῆς πρώτης ὁπωσδὺν σπουδαίας  
δοκιμασίας, ποῖον ἐπίθετον ν' ἀπο-  
νεύμῃ τις εἰς ἐκείνους, οἵτινες, εἰς-  
ερχόμενοι ὑπὸ δυσμενεῖς περιστάσεις  
εἰς τὴν ζωὴν, ἐγκαρτεροῦσιν ἀγογ-  
γύστως μέχρι τέλους καὶ ἀνορθοῦν-  
ται ἀνδρικῶς ὑπὸ πᾶν κτύπημα;  
Τοιαύτας ἀληθῶς μαρτυρικὰς ὑπάρ-  
ξεις ἀπαντᾷ τις συχνότατα παρ' ἡ-  
μῖν, ἐνθα δὲν ἐγαλαριώθησαν ἐτι οἱ  
οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ καὶ πολλάκις  
εἰς φέρει τὰ βάρη πολλῶν.

«Καρδία εὐαίσθητοτέρα καὶ ποι-  
ητικώτερα τῆς τοῦ Γεωργίου Παρά-  
σχου ἦτον δύσκολον νὰ εὐρεθῇ. Θὰ  
ἠγάπησε καὶ αὐτὸς καὶ θὰ συνέ-  
λαβε καὶ αὐτὸς ὄνειρα εὐδαιμονίας  
ἅτινα δὲν εἶδε πληρούμενα. Ἀλλὰ  
δὲν συνέτριψε διὰ τοῦτο ἐν ὀργῇ  
τὸ ποτήριον, ὅπερ ἡ μοῖρα προσέ-  
φερεν αὐτῷ πλήρες πικριῶν. Ὑπέ-  
μεινεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐπιτε-  
λῶν, ποιητὴς αὐτὸς, ἔργον πεζότα-  
τον, τὴν διόρθωσιν τῶν πρακτικῶν  
τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, ὅπως συν-  
τηρῇ πολυμελὴ οἰκογενεῖαν, καὶ ἀ-  
πέθαλε σχεδὸν ἐξ ἀσιτίας. Ἰδοὺ οἱ  
μάρτυρες οἱ ἥρωες τοῦ καθήκοντος,  
ὧν τὰ παραδείγματα προτείνουσιν  
εἰς μίμησιν κοινωνίαι μὴ νοσοῦσαι!  
Ἀλλὰ τίς ἐσκέφθη ν' ἀνεγείρῃ μνη-  
μεῖον εἰς τὸν Γεώργιον Παράσχον  
καὶ τίς, πλὴν τῶν οἰκείων, καὶ ἐθε-  
σεν ἄνθη ἐπὶ τοῦ τάφου του; Ἡ  
αὐτοκτονία εἶναι πρὸν ἐκρόθμου ψυ-  
χολογικῆς καταστάσεως καὶ δὲν πρέ-

πει βεβαίως νὰ κρίνηται κατὰ τοὺς  
αὐστηροὺς κανόνας τοῦ ἁρθοῦ λόγου  
Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ἐνεκεν τῆς προσφά-  
του αὐτοκτονίας ἐφωράθησαν διατε-  
λόντες εἰς ἐκρόθμον ψυχολογικὴν  
κατάστασιν χιλιάδες, μυριάδες ἀν-  
θρώπων.

«Δὲν συγγέω, ἄπαγε, τὸν ἑλλη-  
νικὸν λαὸν ὁλόκληρον πρὸς τοὺς ὑ-  
στερικοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ καλῶς  
ἠξεύρω ὅτι τὰ κατώτερα αὐτοῦ στρώ-  
ματα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἶναι ἡθι-  
κῶς ὑγιέστατα. Ἀλλὰ τὰ κράτη οὐ-  
δαμῶς κυβερνῶσιν ἀμέσως οἱ γεωρ-  
γοὶ οἱ ναῦται, οἱ ποιμένες, παρ' ἡ-  
μῖν δὲ ἡ κυβερνώσα κλάσις εἶναι  
ὅτι δύνανται τις νὰ φαντασθῇ ἐλε-  
εινότερον καὶ θὰ ἦναι ἐτι χείρων  
ἐν τῷ μέλλοντι, διότι παρασκευάζε-  
ται ἄλλη γενεά, ἀναιμική, νευρική,  
ἡμιμάθη, πεπωρωμένη ψυχικῶς καὶ  
πνευματικῶς, ἡ γενεά τῶν θαυμα-  
σίων τῆς Μέρης καὶ τοῦ Μιμίκα».  
Ἡκοῦσα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέ-  
ρας τόσα ἀνόητα περὶ «καρδίας»  
καὶ περὶ «αἰσθημάτων», ὥστε εἴπερ  
πατέ καὶ ἄλλοτε ἐννοῶ ὅτι, ὅπως ἐ-  
θνη, ἀπαῖς ἐκπεσόντα, ἀνέλθωσιν εἰς  
τὴν ἀρχαίαν περιωπὴν, ἀπαιτεῖται  
ν ο ὅ ς καὶ χ α ρ α κ τ ῆ ρ, καὶ τῶν  
δύο δὲ τούτων ὑπάρχει παρ' ἡμῖν  
λυπηροτάτη ἐνδεῖα».

## ΓΝΩΜΗ ΑΓΓΛΙΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ  
ΑΓΑΜΙΑΣ

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἀνέγνωμεν τὰ  
παρὰ πόδας ἀξιανάγνωστα, ἅτινα ὡς  
συνάδοντα λίαν πρὸς τὰς ιδέας ἡμῶν  
ἐν σχέσει τῶν ὅσων ἐγράψαμεν ἐν τι-  
νι τῶν τελευταίων ἀρθρῶν τῆς «Ὀδησ-  
σοῦ» ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «οἰκογενειακὰ»  
ἀναδημοσιεύοντες παραθέτομεν χάριν  
τῶν ἀποτελουσάν τὴν παρ' ἡμῖν ἀνε-  
πτυγμένην κοινωνίαν τῶν νεανίδων,  
εἰς τὰς ὁποίας κυρίως συγιστάμεν τὴν  
ἀνάγνωσιν αὐτῶν, διότι θὰ ἴδωσιν ὅτι  
προέρχονται ἐκ τοῦ φύλου τῶν.

Φαίνεται ὅτι οἱ νέοι τῆς ἐπο-  
χῆς ἡμῶν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλ-  
λον ἀπορροφῶσιν τὸν γάμον. Αἱ  
τίαι τούτου ἀραγε εἶνε αἱ νεάνι-  
δες, ἡ ἀνατροφή, τὴν ὁποίαν λαμ-  
βάνουσιν ἢ νὶ οἰκονομικαὶ περι-  
στάσεις ὑπ' αἷς ζῶμεν; Ἐσχάτως  
ἡ κ. Λύτλετον Ζέλ ἐδημοσίευσεν  
μακρὰν μελέτην περὶ τοῦ ζητήμα-  
τος τούτου, καὶ διερωτᾷται τίνοι  
τρόποι δύνανται νὰ χρησιμοποιή-  
σωσι πρὸς ὄφελος τῆς κοινωνίας τὸν  
χρόνον τὸν ὁποῖον διαθέτουσιν  
αἱ νεάνιδες ἀπὸ τοῦ ἴσου μέχρι

τοῦ 30ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.  
Ἀλλοτε ἐνυμφεύοντο ἐνωρίτερον  
καὶ ἠδύναντο νὰ ζῶσιν εὐχαρι-  
στημένοι μὲ ὀλιγότερον εἰσόδημα  
ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται  
σήμερον διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκ-  
ας τοῦ βίου. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ  
πανδρεύονταί ἀνευ προικὸς καὶ ὁ-  
μως βλέπει τις ἑκατοντάδας ὄλας  
νεανίδων, αἵτινες εἶνε ὡραῖαι εὐ-  
φρεῖς λαλοῦσι διαφόρους γλῶσ-  
σας, ψάλλουσιν ὡραῖα παίζουσιν  
κλειδοκύμβαλον καὶ ὅμως ἐπὶ δε-  
κάδας ὄλας ἐνιαυτῶν περιμένου-  
σι τὸν σύζυγον ὅστις ἐνίοτε δὲν  
ἐρχεται ποτὲ. Ἡ κ. Ζέλ ἀποδίδει  
τὴν τοιαύτην κατάστασιν εἰς τὴν  
κακὴν ἀνατροφήν τὴν ὁποίαν λαμ-  
βάνουσιν αἱ νεάνιδες τῶν ὁπασ-  
δήποτε εὐπορούντων προλέγει δὲ  
ὅτι τὸ κακὸν θὰ προχωρήσῃ ἐφ'  
ὅσον αἰδεσποινίδες σκέπτονται ὅ-  
τι ἡ διασκέδασις εἶνε ὁ μόνος  
σκοπὸς τοῦ βίου καὶ τὸ μόνον  
τῶν καθήκον. Οἱ γονεῖς ἐθελου-  
φλοῦντες πολλάκις νομίζουσιν ὅ-  
τι καθιστῶσιν εὐτυχεῖς τὰς θυγατέρας  
αὐτῶν ἐπιτρέποντες εἰς αὐτάς νὰ  
ἀψηφῶσιν τὸν παγκόσμιον, τὸν  
σωτήριον νόμον τῆς ἐργασίας. Ἡ  
κ. Ζέλ ἐντούτοις δὲν προγράφει  
πᾶν εἶδος διασκεδάσεως οὐδὲ κα-  
ταδικάζει τὰς νεανίδας εἰς βίον  
ἐντελὲς μοναχικόν. Μακρὰν τού-  
του. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὅλην διέλ-  
θωσιν εἰς ὠφέλιμα ἔργα, δύναν-  
ται λέγει τὴν ἐσπέραν νὰ ἀνα-  
παύωνται χορεύουσαι, παίζουσαι  
μουσικὴν συζητοῦσαι μὲ τοὺς φί-  
λους καὶ φίλας τῶν περὶ τῶν δι-  
αφόρων ζητημάτων τῆς ἡμέρας, ὅ-  
σα ἠκουσάν ἢ περὶ τοῦ τελευταί-  
ου βιβλίου ὑπερ ἀνέγνωσαν. Ταῦ-  
τα μόνον. Πρὸ τούτων ὅρας δέ-  
ον νὰ ἔχωσιν ἐν νῷ ὅτι ἐν τῇ  
πατρικῇ ἢ συζυγῇ ἐστὶα ἔχουσιν  
ἄλλα καθήκοντα ἀνώτερα καὶ ὅτι  
ταῦτα δὲν εἶνε εὐκόλα ὅταν δὲν  
τὰ ἀγαπῶσιν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ λε-  
γόμενος «Κόσμος» καταστρέφει  
τὰς νεανίδας. Ἡ νεάνις ἥτις διέρ-  
χεται τὰ ὡραιώτερα ἔτη τοῦ βίου  
τῆς ἀναζητοῦσα σύζυγον κατὰ τὰς  
ἐσπερίδας καὶ τοὺς χοροὺς φυσι-  
κώτατον εἶνε βραδύτερον νὰ θε-  
ωρῇ ὀχληρὸν καὶ μονότονον τὸν  
οἰκογενειακὸν καὶ συζυγικὸν βίον  
Ὁ βίος τοῦ «Κόσμου» εἶνε αἰωνί-  
α δοκιμασία, αἰωνία κοπιώδης ἀ-  
ναζητήσις νέων συγκινήσεων, νέ-  
ων τέρψεων. Ἡ δίψα αὕτη νέων  
ἡδονῶν ἀπομακρύνει συνήθως τὴν  
σύζυγον ἀπὸ τῶν συζυγικῶν αὐτῆς  
καθηκόντων καὶ ἐπιφέρει τὰ οἰκο-  
γενειακὰ σκάνδαλα καὶ διαζύγια.  
Ἡ κ. Ζέλ ἐρωτᾷ τὰς νεανίδας

τοῦ κ. σ. μ. ο. ν. αἰνέται οὐδὲν ἄλλο σκέπτονται ἢ μόνον ταξίδιαι, χοροὶ, διασκεδάσεις κατὰ. Πῶς οὐκ αἰσθάνονται τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν συγκρινόμενα πρὸς ἐκείνας τῶν ὁμοφύλων τῶν αἰνέται ὅλα τὰ τῶν τὸν βίον διέρχονται ἐν κακοχῆρ καὶ κόπῃ; Πότε θὰ πρῶξαι τι ὑπὲρ τῶν ἄλλων αἰνέται ὅλον αὐτῶν τὸν βίον διέρχονται εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰ ἐργαστήρια ῥάπτειν τὰ ἐνδύματα τῶν;

Υπάρχουσιν προσθέτει ἡ κ. Ζελ. πολλά νεάνιδες πλῆρεις εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξασκήσῃ ταῦτα ἀτεχῶς ὅπως λείπει ἐκ τούτων ἡ ἐνεργητικότης καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ πνεύματος ἵνα διαφορίζῃ τοὺς δεσμούς τοῦ «κόσμου» καὶ κατατρίβουσιν τὸν χρόνον αὐτῶν εἰς ἐνασχολήσεις ἢ τὴν ματαιότητα καὶ αὐταὶ αἱ ἴδιαι ἀναγνρίζουσιν...

Εν Βάρνη τῇ 31 Μαρτίου 1893

## ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Οἱ «Καῖροι» Ἀθηναίων ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 1225 φύλλῳ αὐτῶν δημοσιεύσαντες ἀνθρῶπον, ἐν ᾧ παρίστανται οἱ ἐν τῇ Ν. Βουλγαρίᾳ Ἕλληνες δυσφοροῦντες κατὰ τοῦ Οἰκουμένου Πατριάρχου, μὴ δίδοντος τὴν ἀπαιτούμενην προσοχὴν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑλλ. μητροπόλεις ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ ἀνεχομένου εἰς τὴν τήρησιν ἐν αὐταῖς Ἀρχιερέων ἀρχιερατικῶν καὶ δειλῶν! διακρυδύοντων σπουδαία συμφέροντα τοῦ τε ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας! «Δὲν πρέπει νὰ ἀπατῶνται οἱ ἐν Φαναρίῳ (γράφει ὁ διδων τὰς ἀνω πληροφορίας τοῖς Καῖροις) ἐκ τῶν ὑποβολῶν τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀφοῦ πρόκειται περὶ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ δεχθῇ μεταβολὰς ἐν τῇ προσωπικῇ τῶν ὁμοδόξων Ἱεραρχῶν. Ὁ ἱεράρχης Παρθένιος (Σωζοαγαθουπόλεως) ἀπατᾷ τοὺς ἐν τῇ Φαναρίῳ θεσπιῶν μετὰ θαυμάσιον κόπον, ὅτι στερεῖται τὸν ἄρτον, καὶ ὅτι θὰ περιέλθῃ εἰς θέσιν διενή, ἀπομακρυνόμενος τῆς Ἐπαρχίας τοῦ, ἀδιαφορῶν ἂν πάσῃ ἐκεί ὁ Ἑλληνοεὐρωπαϊκὸς καὶ ὁ Ὀρθόδοξος. Τὸν ἄρτον βεβαίως δὲν στερεῖται. Ἀπὸ 15 ἐτῶν ὡς θετικῶς μαρτυροῦμεν, εἰσπράττει 7,000 φρ. ἐτησίως, μάλιστα δὲ θάπανθ 2,000 καὶ οὐδεμίαν παρέχει συνδρομὴν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ὡς ὁ προκάτοχός του ἐπραττεν, ἥ εἰς ἄλλα φιλοanthropικὰ καὶ ἑλληνοφιλικά. Γνωσκόμεν, ὅτι παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐπὶ τόκῳ κατατεθειμένα χρήματα, ἀποστέλλει δὲ εἰς Μηχανισμὸν τοῦ Κυβερνοῦ 500 λίρας διὰ τοῦ κατὰ τὸν Ἀποστόλου Μαργαρίτου. Ἐπὶ τέλος ἂς ἐνωθῶσιν αἱ ἐπαρχίαι Σωζοαγαθουπόλεως, Αγγιῶν καὶ Μεσημβρίας».

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἐν Ἀθηναῖς ἐφημερίδι παρόμοια διατυπώνεται παράπονα κατὰ τῆς ὁλιγορίας περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τοῦ μητροπολίτου Παρθενίου. Εἶναι ἀληθὲς αὐτοποδείκτος ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ὀφείλει νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν διακυ-

βέρνησιν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Μητροπολίτων, ὡς ἐγγράφουσιν καὶ ἄλλοι, εἰς ἄνθρωπος πεποιτισμένους δι' ἐξέλιξιν κρίσεως, δολιχείας ἀντιλήψεως τῶν περὶ αὐτοὺς πραγμάτων καὶ ἐκτιμήσεως τῶν περικυκλοῦσων αὐτοὺς περιστάσεων, ὅπως ἡ μὲν ἀποστολὴ αὐτῶν ἐν ἐπικαίροις μητροπολιτικαῖς ὑρώσεσι ἐκπληροῦται ἀποτελεσματικῶς καὶ τελεσφόρως, ἐξυπηρετοῦνται δὲ τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων βουλγαρῶν πολιτῶν διὰ τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιπροσθουσῶν παρεξηγήσεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κατὰ τὸν τρόπον ἀρχῶν, καλλιεργοῦνται δὲ αἱ σχέσεις καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς Χώρας ἐν ᾗ οὗτοι διαβιῶσι καὶ μεθ' ἧς συνδέεται τὸ μέλλον τῶν.

Ὅπως δὲ ποτε εὐτυχεῖς ἠθέλωμεν λογισθῇ ἂν ἂν ἐνός μὲν οἱ λόγοι μας εὐρισκόν ἤγῃ εἰς τὰ ὅσα τῶν ἁρμοδίων, τὰ πράγματα δὲ διέφερον τὰς πληροφορίας τῶν «Καίρων» περὶ τοῦ μητροπολίτου Παρθενίου.

Σ.

## ΕΚ ΣΩΖΟΤΠΟΛΕΩΣ

Σωζοτπόλις 23 Μαρτίου 1893

Αἰξίατις κ. Συντάκτα.

Κυριότατος παράγων καὶ πρῶτιστος βεβαίως μοχλὸς τῆς εὐπορίας τῶν λαῶν παντὸς κράτους, εἶνε ἡ καλὴ, ἔγκαιρος καὶ ἐπικερδὴς κατανάλωσις τῶν κατὰ τὸν τρόπον διαφόρων παραγωγικῶν προϊόντων ἢ τοιαύτη δὲ ἐπίσηλος καὶ εὐδαίμων τῶν λαῶν κατάστασις συνεπάγεται ἀναμνηστικῆς τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πλουτισμὸν καὶ τῶν κυβερνητικῶν ταμείων, ἂν ὦν καὶ μόνων, ἐν τῇ νῦν μάλιστα αἰῶνι, ἐξαρτάται ἡ πρόοδος, ἡ ἀκμὴ καὶ ὁ βίος τῶν κρατῶν. Ἐκ τῆς θεμελιώδους δὲ ταύτης ἀρχῆς παρορμώμενοι καθυποβάλλομεν πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐνδελεχοῦς καὶ ἀγρύπνου μερίμνης τῆς Σεβ. ἡμῶν κυβερνήσεως, τὰς ἀποράσας ποῖαν τινα τῶν προϊόντων τοῦ τόπου ἡμῶν βελτίωσιν σκέψεις, δι' ὧν ἢτε κυβέρνησις καὶ ὁ λαὸς ἐπαισθητὰς καὶ διαρκεῖς ἀντλήσονται ὠφελείας, πρὸς κοινὴν εὐημερίαν καὶ χάραν, πατρικῆς κυβερνήσεως καὶ φιλέργων ὑπηκόων.

Ὡς γνωστὸν ἱμῖν, κ. Συντάκτα, δι' ἅπαντας ἐν γένει τοὺς κατοίκους Σωζοτπόλεως κύριον καὶ μόνον προϊόν, ἐξ οὗ τὴν ἐξοικονόμησιν μὲν τῶν ἀναγκῶν τοῦ βίου ἡμῶν ἀνυόμεθα, τὰς πρὸς τὸ κράτος δὲ πολιτεῖς ἡμῶν ὑποχρεώσεις ἐκπληροῦμεν, τυγχάνει ἡ κατὰ δύο ἀριστέας ἐποχὰς τοῦ ἔτους ἰχθυοαλεία τῶν σκόμβρων καὶ τῶν τοῖρων. Ἡ ἐκποίησις ὅμως τοῦ προϊόντος τοῦτου καὶ εἰς τοὺς παραγωγεῖς καὶ εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ εἰς τοὺς καταναλωτὰς οὐδόπως δυστυχῶς ἀποβαίνει ἐπικερδὴς καὶ συμφέρουσα, καὶ τοῦτο, ἔνεκα τοῦ βαρέος ἐπὶ τοῦ προϊόντος τοῦτου δασμολογίου, τοῦ ἐπιβάλλοντος, ἐκτὸς τῶν 20% ὡς δικαίωμα μηρίου (μηρὸν παρακαλ.) καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν εἰσπραγτικῶν τελῶν (οκτρός) 20 ἑκατοστῶν κατὰ χιλιόγραμμον ἐπὶ τοῦ καταναλωστικῶν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ προϊόντος. Καὶ ἡλικὴν μὲν ἀποδέρρυνσιν καὶ ἀπόγνωσην αἰσθανόμεθα ὅπου τοῦ μὲν ἡμετέρου προϊόντος, ἔνεκα τῶν ἀναφερομένων δυσδαστάκτων φόρων καὶ τῶν παραλειφθέντων, ὡς ἐννοουμένων οἰκοδεν, ὑπερόγκων ἐξόδων, καθιστάμενη πλέον ἀδύνατος ἡ ἐκποίησις τοῦ δὲ κατακλύζοντος τὰς ἡμετέρας ἀγο-

ρὰς ἐκ τοῦ ὁμόρου κράτους ἐκτὸς παντὸς, ὡς ἐκ τῆς εὐθενίας του, πρὸς τὸ ἡμέτερον συναγωνισμοῦ, ἀναλογιζόμενοι ἂν' ἐτέρου, πρὸς τοῖς κινδύνους καὶ κόποις καὶ δυσταῖς, καὶ τὰς πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸ κράτος παντοειδεῖς ἀνάγκας καὶ ὑποχρεώσεις, τούτων ἡ περιγραφή δεξιωτέρου δεῖται καλᾶρου, ἡμεῖς δὲ μόνον, ὡς ἐν προομίῳ, τὰς ἀνωτέρω γραμμάς εἰς τὴν δημοσίωτητά παραδίδοντες σήμερον, ἐπιφλασόμεθα ὅπως ἐν καιρῷ ἐπὶ πλέον ἐνδιατρίψωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος.

Δέξασθε κ.τ.λ.

Ι.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΦΟΝΟΣ.—Ἐν τῇ κόμῃ Νοβοσέλφ ἐπιλοχίας ἐφόνευσεν ἀξιωματικὸν τινα καὶ ἐδραπέτευσεν. Ὁ φόνος ἐγνώσθη μετὰ ἑξ ἡμέρας καίτοι συνετελέσθη ἐν αὐτῇ τῇ γραφείῳ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. Ἐπὶ τόπου ἀπῆλθε πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόνου, ὁ δημοτικὸς ἱατρός κ. Ζελέσκωφ.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ.—Ἐν Προβαδὴ ὑπάρχει ἐπιδημικὴ ἀσθένεια προσβάλλουσα τοῖς παιδῶν. Ἐπὶ τόπου πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀσθενείας εἶχεν ἀπέλθῃ ὁ δημοτικὸς ἱατρός κ. Κ. Κ. Τρανός.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΟΞΕΝΟΣ.—Ὁ Ἕλλην πρόξενος ἐν Βάρνη κ. Δ. Κυμπρίτης κατ' ἡ γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν εὐρίσκεται ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, μετὰ δέκα δὲ ἡμέρας ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν κατευθυνόμενος διὰ τὴν ἡμετ. πόλιν. Ἀριστα θὰ πράξῃ ἡ ἑλλην. κυβέρνησις ἐπισπεύδουσα τὴν ἀναχώρησιν του.

Η ΑΝΑΡΡΩΣΙΣ.—Ἡ Α. Β. Υψ. ὁ ἡγεμὼν ἀναρρώσας ἐντελῶς ἐκ τῆς τελευταίας ἀσθενείας του, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἐνθα μετὰ τινος ἡμέρας νυμφεύεται.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ.—Κατ' εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, σχεδὸν εἰς ὕλας τὰς πόλεις κατηρτίσθησαν ἐπιτροπαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀγοράν πολυτίμου δώρου ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους διὰ τὴν Α. Β. Υψ. τὴν ἡγεμονίδα τῆς Βουλγαρίας.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ.—Ἡ «Σφομποδᾶ» διαψεύδει ἄλλοι πάλιν τὴν φήμην, ὅτι δὴθεν ὁ πρίγκηψ Βάτερμπεργ, ἐφ' ὅσον ἦτον ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας, ἐλάμβανεν ἐκ τοῦ ῥωσικοῦ ταμεῖο ἢ ἐτησίαν χορηγίαν ἑκατὸν χιλιάδων ρουβλίων ἐκ τοῦ ταμεῖο τοῦ Τσάρου. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατεβάλλετο ἀληθῶς τακτικώτατα ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ πρίγκηπος, ἀλλὰ τὰ χρήματα εἰσέρχοντο εἰς τὰ θυλάκια τῶν ἐν Σόφίᾳ ἀντιπροσώπων τῆς Ρωσσίας, ὁ δὲ Τσάρος ἠγανάκτησε τόσον κατὰ τοῦ Βάτερμπεργ, διότι καλῇ τῇ πίστει ἐνόμιζεν ὅτι ἐμισθοδοτεῖτο ἐπὶ τῆς Ρωσσίας καὶ τὴν παρακοὴν του ἐξέλαβεν ὡς ἀγνωμοσύνην.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ.—Κατὰ τὴν «Ἐφ. τοῦ Φραγκοφορίου», ἡ μετάβασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Σαλαβάσεφ εἰς Βιέννην προήλθεν ἔνεκέν τινος διαφοράς περὶ τοῦ νέου δανείου μεταξὺ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπεζῆς τῶν αὐστριακῶν χωρῶν. Κατὰ τὴν σύμβασιν, ἡ Τράπεζα ἐμελλε νὰ καταβάλῃ πρὸς τὸ παρὸν μόνον τὴν πρῶτην δόσιν τοῦ δανείου, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τῆς δευτέρας δόσεως ἐμελλε ν' ἀσκήσῃ τὸν Οκτώβριον

ἀλλ' εὐροῦσα πιθανῶς τὰς περιστάσεις εὐμενεῖς, ἐξέδωκε καὶ τὰς δύο δόσεις ἐκ 42½ ἑκατομ. φρ. κατὰ Φεβρουάριον. Νῦν ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ καταβάλῃ ἀπὸ τοῦδε τοῖς τόκοις τῆς δευτέρας δόσεως, διότι τὰ δημόσια ἔργα, ἡ οὐδ' ἂν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ δάνειον, δὲν ἴρχισαν καὶ δὲν ὑπάρχει ἄμεσος ἀνάγκη τόσου χρηματικοῦ ποσοῦ. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τέλους συμβιβασμός τις.

ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ.—

Ἐκ τῆς διατριβῆς τῆς ἀποσκαλείσης ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Αγγιᾷ τακτικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ ἀποσπᾶμεν τὴν ἀξιόπαινον ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης τοῦ αὐτοῦ φιλοπροϋδου συλλόγου διὰ τῆς καταθέσεως στεφάνου ἱπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ φιλομοῦσου ὁμογενοῦς φαρμακοποιοῦ Σωτηρίου Παπαδοπούλου, εὐεργετήσαντος μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του τὸν σύλλογον διὰ δωρεᾶς διακοσίων φράγκων τὰ ὅποια εἶχε παραδώσει εἰς τὸν πρόεδρον κ. Αριστ. Βακάλογλου. Τὸν στεφάνον ἐκράτουν ὁ γραμματεὺς κ. Φ. Βαρότσης καὶ ὁ κ. Λεμπλεμπιζής, τὰς δὲ νεκρικὰς λαμπάδας τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι ὁ ὑποπρόξενος κ. Βατῆς ὑπαῖ μόνον μετέβη εἰς Αγγιᾶ πρὸς τὸν καταρτισμὸν ἐπιτροπῶν ὑπὲρ τῶν Ζακυνθίων, ἐπὶ δὲ ὅτι ἐπιτροπὴ δεσποινίδων αὐτορμήτως ὑπὸ φιλοanthropικῶν ἐλαυνομένη ἐλατηρίων εἰσέπραξε παρὰ τῶν ὁμοφύλων τῆς ὑπὲρ τὰ τριακόσια φράγκα τὰ ὅποια καὶ ἀπέστειλε εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ.—Οἱ Υπουργοὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. Σλαύκωφ, οἵτινες ἀπὸ τινος ἀπουσίας τῆς πρωτευούσης ἐπανήλθον.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ.—Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς προσέβη εἰς τὸ λαμπρὸν μέτρον τοῦ νὰ ἐφοδιασθῇ ὁ στρατὸς διὰ διαφόρων εἰκόνων, πρὸς στρατιωτικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ στρατοῦ, ἀντικείμενον ἐχουσῶν γεγονότα καθαρῶς ἐκ τῶν μεγάλων ἀγώνων τοῦ ἑθνικοῦ βίου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.—Ὁ Νομάρχης Φιλίππουπόλεως μετατέθη τελευταίως. Πρὶν ἢ ἀπέλθῃ τὸ προξενικὸν αὐτοῦ σᾶμα πρὸς τιμὴν αὐτοῦ παρεσκεύασε: λαμπρὸν συμπόσιον. Ὁ πρῦτανις τοῦ προξενικοῦ σώματος κ. Πάολε, πρόξενος τῆς Αὐστρουγγαρίας προέπιεν ὑπὲρ τοῦ κ. Μανώλωφ. Εἰς τὴν λίαν κολακευτικὴν πρόποσιν ἀνταπαντῶν οὗτος ἡγχαρίστησεν ὁλόκληρον τὸ προξενικὸν σᾶμα, προπιῶν ὑπὲρ τῆς υἱείας τῶντε κυριῶν προξένων καὶ τῶν κυριῶν.

## ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ γερμανικὸν κοινοβούλιον διεκόπη ἔνεκα τῶν ἐορτῶν, χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ συνεννόησις τις περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, τόσον δ' ἀρίστανται ἐπὶ αἱ γνώμαι τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς πλειονοψηφείας, ὥστε ἡ διάλις παρίσταται πλέον ἀναπόρρεκτος. Ἀλλ' αἱ ἐκλογικαὶ ἀπόψεις οὐδὲν

Ἐγὼ ὁ Πόντιος Πιλάτος, ἡγεμὼν διὰ τῆς βασιλείας τῶν Ρωμαίων, ἐπὶ τοῦ πραιτωρίου τῆς ἀρχιηγεμονίας, κρίνω καὶ κατακρίνω καὶ καταψηφίζω εἰς θάνατον σταυρικὸν τὸν Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ πλήθους Χριστὸν, Ναζωραῖον καὶ ἀπὸ πατρίδος Γαλιλαίας, ἄνθρωπον στασιώδη κατὰ τοῦ νόμου τοῦ Μωσαϊκοῦ καὶ ἐναντίον μεγαλοπρεποῦς βασιλέως τῶν Ρωμαίων Τιβερίου Καίσαρος, καὶ ὀρίζω καὶ ὑποφαίνομαι τὸν θάνατον αὐτοῦ σταυρικὸν μετὰ τῶν ἄλλων κατὰ τὸ σὺνθηδες τῶν καταδίκων, ἐπεὶ συνήθροισεν αὐτὸν πλῆθος ἀνθρώπων πλουσίων καὶ πτωχῶν, οὐκ ἔπαυσε, θορύβους ἐγείρων, ἐνοχλεῖν τὴν Ἰουδαίαν, ποιῶν ἐαυτὸν υἱὸν Θεοῦ καὶ βασιλέα τῆς Ἰερουσαλὴμ, ἀπειλῶν φθορὰν τῆς Ἰερουσαλὴμ καὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἀπαρνούμενος τὸν φόρον τοῦ Καίσαρος, καὶ τολμήσας εἰσελθεῖν μετὰ βαίῶν θριαμ-

δευτικῶς, πλείστου ὄχλου ὥσπερ τις Ρῆξ ἐντὸς τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν, καὶ διορίζομεν τὸν ἡμέτερον πρῶτον ἐκατόνταρχον Κουίντον Κορνήλιον περιῶξαι τοῦτον παρησία εἰς τὴν χάραν Ἱερουσαλὴμ δεδεδωμένον, μαστιζόμενον, καὶ ἐνδεδυμένον πορφυράν, ἐστεφανωμένον ἀκανθίνω στεφάνῳ καὶ βαστάζοντα τὸν ἴδιον σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ἄμου αὐτοῦ, ἵνα ἡ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῖς, μετ' ὧν βούλομαι συνάγεσθαι δύο λησταῖς φονεῖς καὶ ἐξέρχεσθαι διὰ τῆς πύλης Γαμφορύλας, τῆς Ἀντανιανῆς, ἀναχθῆναι δὲ αὐτὸν τὸν Χριστὸν παρησία ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν κακούργων, ὀνόματι Καλβάριον, οὗτινος σταυρωθέντος καὶ θανατωθέντος μεῖναι τὸ σῶμα ἐν τῷ σταυρῷ εἰς κοινὸν θεῶν ἁπάντων τῶν κακούργων, καὶ ἄνω τοῦ σταυροῦ τίτλον τεθῆναι γεγραμμένον τρισὶ γλώσσαις, τὸν

Εβραϊστὶ

Ἰησοῦ Αἰλὸν ὁ Πῆλς Ἰοδάρ

Ελληνιστὶ

Ἰησοῦς ὁ Ναζοραῖος Βασιλεὺς Ἰουδαίων

Ρωμαῖστὶ

Ἰῆζους Ναζορέους Ρεξ Ἰουδαίωρο μ

Ορίζομεν οὖν μηδένα τῶν ἱστινοσῶν τάξεως καὶ ποσότητος τολμῆσαι ἀπερὶσκεπτικῶς τὴν τοιαύτην ἐμποδίσαι διὰ κιν, ὡς ὅτι ἐμοῦ ὀρισμένην μετὰ πάσης σεμνότητος εἰς ποινὴν τῆς νύτομο λίας τούτου, Εβραίου ὄντος, κατὰ τὰ

ψηφίσματα καὶ τοὺς νόμους τῆς τῶν Ρωμαίων βασιλείας.

Μάρτυρες τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως Ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσραὴλ. Ναῦμ, Δαναὴλ Ραμπνὴλ, Ἰονέκην Μαπνικάν, Ροτάρ Ιουταβέλ καὶ Πηρικουμάμ.

Ἀπὸ τῆς βασιλείας καὶ ἡγεμονίας Ρωμαίων.

Μούκιος, Σεξτίλιος καὶ Μαξιμίλιος, Ἀπὸ τῶν Φαρισαίων. Μπαρπάς, Συμεὼν καὶ Πισυνέλη.

Ἀπὸ τῶν ἐπάτων καὶ δικαστῶν τῶν Ρωμαίων

Ραμπάν. Μαντάνης καὶ πΜακαρόλας, Ἀπὸ τῆς ἀρχιερωσύνης. Ρωάν, Ιουάδους καὶ Μρακασόλης.

Νομικὸς δημόσιος ἀπὸ τῶν ἀγκλημάτων τῶν Εβραίων. Μπουτάν,

ΑΝΔΡΕΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ

ΕΝ ΚΑΝΤΖΑ (Αττικῆς)

KONIAK ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1882  
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1885  
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887  
ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ

Εἰς φιάλας καὶ βαρέλλια

KATAΣKEYAZOMENON EK ΓΝΗΣΙΑΣ  
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

Διὰ παραγγελίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον διὰ τὴν Βουλγαρίαν

Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Ν. ΠΑΓΩΝΗΝ

Εἰς ΠΥΡΓΟΝ (Βουλγαρίας).

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 27 Μαρτίου 1893.

| Ἐπικαταλλαγή (agio)<br>Πωλίσσεις, ἀργ. με χρυσὸν 280<br>Ἀγορά , , , 320 | ἀγορά εἰς χρυσὸν |     | πωλίσσεις εἰς χρυσὸν |     | Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν |     |
|-------------------------------------------------------------------------|------------------|-----|----------------------|-----|-------------------------|-----|
|                                                                         | λέβα             | ἐκ. | λέβα                 | ἐκ. | λέβα                    | ἐκ. |
| Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια . . . . .                                         | 100              | ..  | 262                  | 50  | 273                     | 50  |
| φράγκ. χρ. σά . . . . .                                                 | 100              | ..  | —                    | —   | 101                     | 50  |
| Αὐστρίας χαρτ. φιαρ. . . . .                                            | 100              | ..  | 207                  | 40  | 209                     | 50  |
| φράγκ. χρυσά . . . . .                                                  | 100              | ..  | —                    | —   | 100                     | 25  |
| Γερμανίας μάρκ. . . . .                                                 | 100              | ..  | 123                  | 20  | 124                     | 50  |
| φρ. χρ. ἑ . . . . .                                                     | 100              | ..  | —                    | —   | 100                     | 40  |
| Γαλλίας } φράγκα χρυσά . . . . .                                        | 100              | ..  | 99                   | 85  | 100                     | 35  |
| Βελγίου }                                                               |                  |     |                      |     | 100                     | —   |
| Ἰταλίας }                                                               |                  |     |                      |     | —                       | —   |
| Ελβετ. }                                                                |                  |     |                      |     | —                       | —   |
| Ἀγγλίας λ. α. στερλ. . . . .                                            | 1                | ..  | 25                   | 12  | 25                      | 25  |
| φράγ. χρυσά . . . . .                                                   | 100              | ..  | —                    | —   | 100                     | 50  |
| Τουρκίας λίρα τουρκ. . . . .                                            | 1                | ..  | 22                   | 70  | 22                      | 75  |
| φράγ. χρυσά . . . . .                                                   | 100              | ..  | —                    | —   | 100                     | 25  |
| Σερβίας } φράγκα χρυσά . . . . .                                        | 100              | ..  | —                    | —   | 100                     | —   |
| Ρουμανίας }                                                             |                  |     |                      |     | —                       | —   |
| Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας . . . . .      | 99               | —   | —                    | —   | 100                     | —   |
| Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . . . .                                     | 9.64             |     |                      |     |                         |     |

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὁρὸς 25 ἑκ.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΓΟΥ»

## Η ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΗΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

(Συνέχεια)

Κατόπιν, ἐν κεφ. 26. 10, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Εκουϊτίου, στρατηγὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ουαλεντινιανῶ τοῦ Ι, ἀναχωρήσαντος διὰ Φιλιππούπολιν διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ καθῆκον τὴν φρουρὰν τῆς πόλεως ταύτης, ἣτις εἶχε κληρῶν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος Προκοπίου. Εἰς τὰς δύο ταύτας περιστάσεις, ὁ Μαρκελίνος εἶπε: «Φιλιππούπολιν τὴν ἀρχαίαν Εὐμολπιάδα» (Philippopolin, Eumolpiada uederem,) ὑποδηλώνον οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ ἡσυχίου πόλις ὠνομάζετο Φιλιππούπολις, καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Εὐμολπιάδος ἐχρησίμευε μόνον ὡς ἐνδύμιον. Πράγματι μολονότι ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ἱστορίας του πολλὰ

κις ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσῃ περὶ Φιλιππουπόλεως, ἀπέφυγε νὰ μνημονεύσῃ τῆς προμνημονευθείσης ἀρχαίας αὐτῆς ὀνομασίας.

Δύο αἰῶνας μετὰ τὸν Μαρκελίνον ὁ γεωγράφος Στέφανος ὁ Βυζάντιος γράφει:

«Φιλιππούπολις, πόλις σημαντικὴ τῆς Θράκης ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Εβρου, κατ' ἀρχὰς ὠνομάζετο Εὐμολπιάς καὶ Πονηρούπολις, ἡδύση μεγάλη ἐπὶ Φιλίππον βασιλέως τῆς Μακεδονίας».

Κατὰ τὸν Στέφανον, ἡ ὀνομασία Εὐμολπιάς, ἦτο σύγχρονος τῆς τῆς Πονηρουπόλεως, ἀλλὰ λαμβανόμενου ὑπ' ὄψει, ὅτι ὁ Αποστόλιος, Πλούταρχος καὶ Πλίνιος, οἱ ὅποιοι προηγῆσαν τοῦ Βυζαντίου τούτου γεωγράφου κατὰ 500 καὶ 600 ἔτη, δὲν μνημονεύουσιν αὐτῆς δικαιούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἦτο μεταγενεστέρη.

Ἀλλ' ὁ μακαρίτης Μ. Τσουκαλᾶς ἐκ Φιλιππουπόλεως, ἐγνώρισε περὶ τούτου διεξοδικώτερα ἢ πάντες οἱ ἄλλοι, διότι

κατάρθωσε νὰ ὀρίσῃ τὸν χρόνον, κατ' ὃν ἡ ἀρχαία Φιλιππούπολις ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν περίστασιν ἡ ὁποία τὸ ἔκαμε νὰ ὑπερῖσχυση.

Ὁ ἀναγνώστης δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ὁ Εὐμολπος εἶναι πρόσωπον μυθικόν, ποιητὴς, μαχητὴς, ἱεροφάντης καὶ νομοθέτης, ὁ ὁποῖος δῆθεν ἐγεννήθη ἐν Θράκῃ καὶ ἔσχεν ὡς πατέρα τὸν ποιητὴν Μουσαῖον, κατὰ τινὰς τὸν Ποσειδῶνα, κατ' ἄλλους, καὶ ὡς μητέρα τὴν Χιόνην θυγατέρα τοῦ Βορρᾶ ὅτι ἀναγκασθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Θράκην, μετέβη εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἐνθα εἰσήγαγε τὰ φοβερά μυστήρια τῆς Ελευσίνος, καὶ συγχρόνως μετ' ἄλλων τριῶν προσώπων ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Δήμητρος νὰ προταταί τῶν μυστηρίων τῆς. Ὑπέδειξεν εἰς τὸν Μίδα τὴν λατρείαν τῆς θεότητος ταύτης καὶ ἐδίδαξε τὸν Ηρακλέα τὴν μουσικὴν, καὶ ἐνίκησεν ἐν τῷ ἁσματοὶ κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀκάστου πρὸς τὴν Πελίου γενο-

μένους καὶ ὅτι τέλος ἐπανελλὼν βραδύτερον εἰς τὴν Θράκην, ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ.

Ἐχει κολῶς! Ὁ κ. Τσουκαλᾶς ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ εἰρημένος Εὐμολπος πρῶτος ἦλθε νὰ κατοικήσῃ τὴν κορυφὴν ἐνὸς τῶν τριῶν ὑψωμάτων τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ πόλις καὶ ὅτι εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τούτου τὸ ὕψωμα τοῦτο ἔφερεν ἀρχικῶς τὸ ὄνομα τῆς Εὐμολπιάδος, ὅπερ μετεβλήθη μετὰ τὴν κατὰκτησιν τῶν Τουρκῶν εἰς τὸ τοῦ Ταζιμ-Τεπέ, ἐνεκεν δεξαμενῆς τινὸς, ἣτις ὑπῆρχεν ἐκεῖ καὶ ἀφ' ἧς τὸ ὕδωρ διενέμετο κατ' ὅλην τὴν πόλιν.

Προσθέτει συγχρόνως οὗτος, ὅτι ἔτερον τι τούτων τῶν ὑψωμάτων ἔσχε κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς πρῶτον κάτοικον τὸν ποιητὴν Μουσαῖον, τῶν (sic) τοῦ Εὐμολπου.

(ἀκολουθεῖ)

## GRANDE LOTERIE DE CAPITAUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à Hambourg.

500,000

Mares ou  
Francs 625,000

comme gros lot sont offerts au cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitaux, garantie par l'Etat de Hambourg.

Mais en tous cas:

|                                |                |          |
|--------------------------------|----------------|----------|
| 1                              | Prime de Mares | 300000   |
| 1                              | Lot de Mares   | 200000   |
| 1                              | Lot de Mares   | 100000   |
| 2                              | Lots de Mares  | 75000    |
| 1                              | Lot de Mares   | 70000    |
| 1                              | Lot de Mares   | 65000    |
| 1                              | Lot de Mares   | 60000    |
| 1                              | Lot de Mares   | 55000    |
| 1                              | Lot de Mares   | 50000    |
| 1                              | Lot de Mares   | 40000    |
| 5                              | Lots de Mares  | 20000    |
| 3                              | Lots de Mares  | 15000    |
| 26                             | Lots de Mares  | 10000    |
| 56                             | Lots de Mares  | 5000     |
| 106                            | Lots de Mares  | 3000     |
| 253                            | Lots de Mares  | 2000     |
| 6                              | Lots de Mares  | 1500     |
| 756                            | Lots de Mares  | 1000     |
| 1237                           | Lots de Mares  | 500      |
| 33950                          | Lots de Mares  | 148      |
| 18991                          | Lots de Mares  | 300, 200 |
| 150, 127, 100, 94, 67, 40, 20. |                |          |

garantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark. En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne convienne pas à un des intéressés, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et à restituer le montant reçu. Si l'on désire, le plan officiel des tirages est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. Nous prions de bien vouloir nous envoyer les ordres le plus promptement possible, mais en tout cas avant le

1 Mai 1893 n. ST.

Valentin & Cie.

Maison de Banque

HAMBURG

Ville libre, Allemagne.

La Loterie de Capitaux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d'Etat à Hambourg, et garantie par la propriété totale d'Etat, contient 110,000 billets, doivent gagner avec sûreté, Le capital dans cette loterie est à peu près

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus seront décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Mares 50,000, seconde classe Mares 55,000, monte dans la troisième à Mares 60,000, dans la quatrième à Mares 65,000, dans la cinquième à Mares 70,000, dans la sixième à Mares 75,000, et septième à évent. Mares 500,000, mais en tous cas à 200,000 Mares, etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette Grande loterie de Capitaux.

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en Billets de Banque de France, ou de tout pays européen, ou en timbres-poste, ou le plus commode sera d'envoyer l'argent par mandat de poste international de votre pays, allemande ou autrichienne, Bons de Poste français. Postal note anglaises.

Pour le tirage le la première classe,

coûte  
1 billet original entier frs. 7,50  
1 demi-billet original , 3,75  
1 quart de billet original , 1,90

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les détails on peut voir du plan officiel.

Chacun recevra entre ses mains les billets originaux pourvus des armes d'Etat. Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous le